

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

728

Szerző: Százhárom családi ház

Cím: a Jeszenák-utcában

Idő:

1954

Forrás:

Május 1954

Személy:

Helyszám:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. fűz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23.

A 68-as villamos végállomásától néhány lépésnyire, a csendes Jeszenák-utcában, ahol a nagyvárosi jelleget ma még csak az utcatábla kerület-jelzése adja meg, ilyenkor szomat délután serény munka folyik. Százhárom családi ház épül itt. De nem akármilyen családi házak. Építőipari dolgozók emelik — sajátmaguknak. Több mint egy kilométer hosszúságban, valóságos új utcát alkotnak ezek a pirosesepes, földszintes családi házak. Egy részükön már ablaküveg is van, bent az épületben dolgoznak tulajdonosaik. Szombaton kora délután már majdnem mindegyik házból élénk kopácsolás hallatszik. Találomra lépünk be az egyik kis ház ajtaján.

— Kie ez a ház? — kérdezzük az előszobában tevékenykedő asszonyt.

— Hát a miénk — feleli, aztán az is kiderül, hogy ő a Kissné. Kiss Lajosnak, a mogyoródiúti lakásépítkezés kétszeres sztahanovista kőművesének felesége. Csodálkozik, hogy nem tudtuk. A telepen mindenki ismeri már egymást, meg aztán javarésztük a közeli mogyoródiúti építkezés dolgozója.

— Mi minden este itt vagyunk — mondja Kiss Lajos — és természetesen szombaton és vasárnap. Magam emeltem az

összes falat, az asszony segített.

Harminc esztendeje szakmunkás Kiss Lajos. Épített már csatornát, részt vett a honvédelmi minisztérium építkezésében. Most az Irányi-utcában laknak, házfelügyelő az asszony.

Kiss Lajos az ország jelenleg legjobb gyorsfalazó brigádjának, a Szécsi-brigádnak a tagja. Egyébként Szécsi András is itt építi a maga házat. Havi 1800—2000 forintot keres Kiss Lajos. Úgy számolják, 1954 januárjától 150 forint lesz a törlesztés havonta, húsz éven keresztül.

— A lakbér se lenne kevesebb ilyen lakásért — teszi hozzá — így meg a miénk. Az anyagot önköltségi áron számolja fel nekünk a vállalat és a minisztérium is megadott minden segítséget.

A szomszéd házban Mészáros József dolgozik, két ismerőse segítségével.

— Ide jár az egész rokonság — meséli —, a sógorom, aki ezredes, az is itt volt a multkor és betonozott velem.

Dehogyan is gondolta volna Mészáros József, hogy saját házat építi majd, amikor még a pesterzsébeti bérkaszárnya emelte. Pesterzsébeten szinte minden utcában akad olyan ház, amelyen dolgozott.

De nem hagy soká a múltrol kérdezni, a jövőről beszél.

— Azt mondják, üzletházat is építenek majd ide. Örülök, hogy jó helyen van a házam,

közel az úthoz. Ugye szép a falazásom? Szerintem egységes olyan szép, mint az enyém. De majd jövőre jöjjön el! Gyümölcsöst ültetek ide, szép nagy kertem lesz.

Lucza Jánosnál, az Egressy-úti építkezés kőművesénél barátok, munkatársak, rokonok gyűlnek össze. Fiatal, kerekéjú nő keveri a maltot, tőle kérdezzük, hogy a családhoz tartozik-e.

— Most igen — nevet. — Különböznék csak együtt dolgozunk az Egressy-úton.

Hét gyerek várja Luczáknál a házat: no meg az asszony, aki megelégedte, hogy alig látja otthon. Kiskőrösön, a Pesten dolgozó férjét. S hogy mielőbb költözhessenek, maga is feljön időnként segíteni.

Külön-külön kis csoportok dolgoznak itt a Jeszenák-utcában, mégis valahogy egy egészet alkotnak, mintha egyetlen nagy család lennének. A közeli, mogyoródiúti nagy építkezés — ahol októberben szintén megkezdődik a beköltözés — most csendes, a toronydarú önmagában ásít. Ha innen nézzük az építők készülő családi házait, úgy tű-

nik, mintha ez a hosszú utcasor a nagy építkezés folytatása lenne. S nemcsak városképi, nemcsak technikai szempontból.

F. I.